

РЕШЕНИЕ

№ 126

гр. Севлиево, 16.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – СЕВЛИЕВО в публично заседание на двадесет и девети септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Станислав Ив. Цветков

при участието на секретаря Рефузе Як. Османова
като разгледа докладваното от Станислав Ив. Цветков Административно
наказателно дело № 20234230200286 по описа за 2023 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Жалбоподателят Ц. И. Х. от гр.Севлиево е обжалвал наказателно постановление / НП / № 2210500470 от 02.03.2023 г. на зам.директор на РДГ гр.В.Търново, с което за извършено нарушение по чл.9а от Наредба № 1 от 30.01.2012 г. за контрола и опазването на горските територии във вр. с т.11.7.1 от Заповед № ЗАП-1019 от 17.11.2021 г. на Изп.директор на ИАГ София и на основание чл.257, ал.1, т.2 от ЗГ му е наложено наказание глоба в размер на 300.00лв.В жалбата се твърди, че НП е незаконосъобразно, в подкрепа на което се излагат подробно развити в същата съображения.

ИСКАНЕТО е съдът да отмени изцяло наказателното постановление.

Ответникът по жалбата – зам.директор РДГ гр.В.Търново, редовно призован, се явява представител при разглеждане на делото, който изразява становище за неоснователност на жалбата.Намира, че в хода на административно-наказателното производство не са допуснати нарушения на процесуалните правила, нарушението е установено по безспорен и несъмнен начин, а НП е законосъобразно, поради което следва да се потвърди изцяло.

По делото се събраха писмени и гласни доказателства, от съвкупната преценка на които съдът установи следната фактическа обстановка:

Жалб.Ц. И. Х. бил лесовъд на частна практика.На 02.09.2022 г. свид.И. Ц. Н. и свид.П. П. П. – горски инспектори в РДГ В.Търново, в присъствието на жалб.Х. извършили проверка в ел.система на ИАГ, за резултатите от която, проверяващите съставили Констативни протоколи серия В, № 008676 и серия В, № 008677 от 02.09.2022 г.В същият било отразено, че са извършили проверка на превозни билети № 6948/00134/14032022, 6948/00147/19032022, 6948/00148/19032022, 6948/00150/19032022 и 6948/00154/19032022, издадени от жалб.Х..В протокола е отразено, че при проверката са установили: 1. Превозен билет № 6948/00134/14032022/150948-2F4C222 от 14.03.22 г., издаден от Ц. Х. за транспортиране на 4,5 куб.м.пространствени дърва за горене цер и благун по позволително за сеч № 0652251 от 23.01.22 г.; 2. Превозен билет № 6948/00147/19032022/135400-5566VG5

от 19.03.22 г., издаден от Ц. Х. за транспортиране на 4 куб.м.пространствени дърва за горене - цер и благун като основание е посочен превозен билет № 6948/00134/14032022/150948-2F4C222; 3. Превозен билет № 6948/00148/19032022/141257-FC52DCC от 19.03.22 г., издаден от Ц. Х. за транспортиране на 1,5 куб.м.пространствени дърва за горене - цер като основание е посочен превозен билет № 6948/00134/14032022/150948-2F4C222; 4. Превозен билет № 6948/00150/19032022/155105-D9BCFER от 19.03.22 г., издаден от Ц. Х. за транспортиране на дърва за горене – цер с кубатура 1 кб.м. пространствен като основание е посочен превозен билет № 6948/00134/14032022/150948-2F4C222; 5. Превозен билет № 6948/00154/19032022/184814-7E573C7 от 19.03.22 г., издаден от Ц. Х. за транспортиране на 1,3 куб.м.пространствени дърва за горене - цер като основание е посочен превозен билет № 6948/00134/14032022/150948-2F4C222; 6. Съгласно т.11.7.1 от Заповед № ЗАП-1019/17.11.2021 г. на изп.директор ИАГ се забранява издаването на последващи превозни билети за количество дървесина, надвишаващо количеството дървесина по първичен превозен билет въз основа на който се издават, т.е. Ц. Х. издава превозни билети № 6948/00147/19032022/135400-5566VG5; № 6948/00148/19032022/141257-FC52DCC; № 6948/00150/19032022/155105-D9BCFER, № 6948/00154/19032022/184814-7E573C7, в нарушение на посоченото изискване като посоченото количество дърва за горене са с кубатура 7,8 куб.м.пространствени, което количество надвишава с 3,3 куб.м.пространствени, количеството дървесина по превозен билет 6948/00134/14032022/150948-2F4C222, посочен като основание за издаване на последващите билети като кубатурата в билета е 4,5 куб.м.пр.Препис от констативните протоколи е връчен на жалб.Х. на същата дата – 02.09.2022 г.Отново на същата дата 02.09.2022 г. в гр.Севлиево, свид.И. Ц. Н., в присъствието на свид.П. П. П., съставил против жалб.Ц. И. Х., АУАН, серия В, № 008146, за това, че на основание първичен превозен билет с № 6948/00134/14032022/150948-2F4C222 за транспортиране на 4,5 куб.м. пространствени дърва за горене – благун и цер, издава превозни билети с № 6948/00147/19032022/135400-5566VG5; № 6948/00148/19032022/141257-FC52DCC; № 6948/00150/19032022/155105-D9BCFER, № 6948/00154/19032022/184814-7E573C7 за транспортиране на дърва за горене – цер и благун с обща кубатура 7,8 куб.м. пространствени в нарушение на т.11.7.1 от Заповед № ЗАП-1019/17.11.2021 г. на изп.директор ИАГ – а именно количеството дървесина надвишава с 3,3 куб.м. пространствени, количеството дървесина по първоначалния превозен билет, посочен като основание за издаване на последващите превозни билети.Като дата на извършване на нарушението в АУАН е посочена 19.03.2022 г., а като място РДГ В.Търново, гр.Севлиево, GPS координати LAT-43.017, LON-25,112.В АУАН е посочено, че са нарушени законовите разпоредби на чл.9А от Наредба 1/2012 г. за контрола и опазването на горските територии във вр. с т.11.7.1 от Заповед № ЗАП-1019/17.11.2021 г. на изп.директор ИАГ .Препис от така съставения АУАН бил връчен на жалб.Х. на същата дата – 02.09.2022 г.След запознаване със съдържанието му жалбоподателят вписал в акта, че ще даде допълнителни обяснения.Такива от негова страна не са направени в срока по чл.44, ал.1 от ЗАНН.

Със сигнално писмо изх. № РДГ05-8941 от 20.09.2022 г. на директора на РДГ В.Търново, Районна прокуратура Габрово, ТО – Севлиево, била сезирана за резултатите от така извършената проверка, както и за наличието на данни за извършено престъпление от общ характер.По повод така подадения сигнал била извършена предварителна проверка.С Постановление на прокурор при Районна прокуратура Габрово от 08.12.2022 г. било отказано образуването на досъдебно производство поради липсата на извършено престъпление от общ характер.

Въз основа на АУАН, серия В, № 008146 и писмените доказателства, събрани в хода на административното производство, е издадено обжалваното НП № 2210500470 от 02.03.2023 г. на зам.директора на РДГ гр.Велико Търново.Същото е издадено против Ц. И. Х., с ЕГН *****, общ.Севлиево, лесовъд на частна практика, за това, че на 19.03.2022 г. Ц. И. Х. на основание първичен превозен билет с № 6948/00134/14032022/150948-2F4C222 от 14.03.2022 г. за транспортиране на 4,5 пространствени куб.м. дърва за горене от дървесен вид благун и цер, издава последващи превозни билети с № 6948/00147/19032022/135400-5566VG5 от 19.03.2022 г.; № 6948/00148/19032022/141257-FC52DCC от 19.03.2022 г.; № 6948/00150/19032022/155105-D9BCFER от 19.03.2022 г. и № 6948/00154/19032022/184814-7E573C7 от 19.03.2022 г. за транспортиране на дърва за горене от дървесен вид цер и благун с обща кубатура 9,80 пространствени куб.м. в нарушение на т.11.7.1 от Заповед № ЗАП-1019/17.11.2021 г. на изп.директор ИАГ – а именно количеството дървесина надвишава с 3,3 куб.м. пространствени, количеството дървесина по първичния превозен билет, посочен като

основание за издаване на последващите превозни билети.Нарушението е извършено на територията на РДГ В.Търново, гр.Севлиево, GPS координати LAT:43.017 и LAN:25.112.Административно-наказващият орган /АНО/ е приел, че жалб.Х. е нарушил разпоредбите на чл.9а от Наредба № 1 от 30.01.2012 год. за контрола и опазването на горските територии във вр. с т.11.7.1 от Заповед № ЗАП-1019/17.11.2021 г. на изп.директор ИАГ, поради което и на осн. чл.257, ал.1, т.2 от ЗГ му е наложил наказание глоба в размер на 300.00лв.

Гореизложената фактическа обстановка съдът намира за установена от показанията на свидетелите П. П. П., И. Ц. Н. и И.С.Т., съпоставени с писмените доказателства – АУАН № 2210500470/2022, Серия В, № 008146/ 02.09.2022 г.; КП № 008676, Серия В от 02.09.2022 г.; КП № 008677, Серия В от 02.09.2022 г.; превозен билет – 6948/00134/14032022/150948-2F4C222; превозен билет -6948/00147/19032022/135400-5566VG5; превозен билет – 6948/00148/19032022/141257-FC52DCC; превозен билет – 6948/00150/19032022/155105-D9BCFER; превозен билет – 6948/00154/19032022/184914-7E573C7; превозен билет – 6948/00150/19032022/155105-D9BCFER; сигнално писмо инд. № 000138396 изх. № РДГ05-8941/20.09.2022 г.; постановление за отказ да се образува досъдебно производство от 08.12.2022 г.; ценоразпис изх. № РД04014/25.08.2022 г.; НП № 2210500470/ 02.03.2023 г.; покана за доброволно изпълнение на публично вземания; известие за доставяне; пощенски плик; писмо изх. № РДГ05-5466/08.06.2023 г.; писмо до РДГ-Велико Търново от ОДМВР-Габрово, РУ-Севлиево от 10.07.2023 г.; разписка за връчено НП от 04.07.2023 г.; извлечение относно удостоверение с № 11316/ 19.03.2015 г.; Заповед № РД49-199/ 16.09.2011 г.; заповед № 1/02.01.2018 г.; заповед № ЗАП-170-22.02.2023 г.; заповед № ЗАП-1019- 17.11.2021 г.; извадка от раздел „Документи“ от страницата на ИАГ относно датата на публикуване на заповед № 1019/17.11.2021 г.; свидетелство за професионално квалификация Серия К-05, № 058337, рег. № 1828/167/30.06.2005 г.; споразумение № 47/19.03.2007 г. по чл. 107 от КТ; допълнително споразумение № РД09-41/12.08.2022 г.; длъжностна характеристика за длъжността „гл.специалист – горски инспектор“ 06.01.2020 г.; удостоверение за изработка и регистрация на КГМ № 7034 и извадка от информационната система на ИАГ.

При така установената фактическа обстановка, въз основа на събраните писмени и гласни доказателства, съдът достига до следните правни изводи:

Препис от обжалваното наказателно постановление е връчен на жалбоподателя на 04.07.2023 г.Жалбата е подадена директно в съда на 14.07.2023 г., тоест в законоустановеният срок, поради което същата е допустима и следва да се разгледа по същество.

НП е издадено от компетентен орган, във връзка с което са представени заверени копия от Заповед № РД 49-199/16.09.2011год. на Министъра на земеделието и храните; Заповед № 1/02.01.2018 г. на Директора на РДГ В.Търново и Заповед № ЗАП-170-22.02.2023 г./22.03.2023 г. на изп.директор на ИАГ.АУАН е съставен от лице, което е оправомощено за това по силата на чл.274, ал.1, т.2 от ЗГ, предвид заеманото от него длъжностно качество.

Актосъставителят и в последствие административно-наказващият орган /АНО/ са приели, че жалб.Х. е нарушил разпоредбите на чл.9а от Наредба № 1 от 30.01.2012 год. за контрола и опазването на горските територии във вр. с т.11.7.1 от Заповед № ЗАП-1019/17.11.2021 г. на изп.директор ИАГ.Съгласно разпоредбата на чл.9а от Наредба № 1/2012 г.: „Лицата, издаващи или попълващи документи по Закона за горите или подзаконовата нормативна уредба, са длъжни да спазват реда и условията за тяхното получаване, попълване, водене, издаване, отчитане и съхранение, определени със заповедите за определяне на съответните образци.“.Текстът на т.11.7.1 от Заповед № ЗАП-1019/17.11.2021 г. на изп.директор ИАГ гласи: „Забранява се: издаването на последващ превозен билет за количество дървесина, което надвишава количествата дървесина по предходни превозни билети, въз основа на които се издава“.

Административно-наказващият орган на осн. чл.257, ал.1, т.2 от ЗГ е наложил на жалб.Х. наказание глоба в размер от 300.00лева.Текста на същата гласи следното: „Наказва се с глоба от 300 до 5000 лв., ако не е предвидено по-тежко наказание, длъжностно лице или лице, упражняващо лесовъдска практика, което: съгласува, одобри или издаде документ в нарушение на този закон, на подзаконовите актове по прилагането му или на одобрените горскостопански планове и програми“.

Жалбоподателят, редовно призован, се явява в съдебно заседание лично и с процесуален представител.В жалбата се твърди, че НП е незаконосъобразно, в подкрепа на което се излагат подробно развити съображения.Същите се поддържат в съдебно заседание от процесуалния представител на жалбоподателя, а в заключение към съда се отправя молба да отмени обжалваното НП.

В жалбата, на първо място се твърди, че независимо от посочената дата на издаване на НП, същото било издадено в нарушение на чл.52, ал.1, предл.първо от ЗАНН, като тази дата била поставена с цел да се „спазят“ формално срока на същата норма.Ако НП било издадено на посочената в него дата, то същото би било връчено преди поне половин година.

Съдът не споделя така изложеният довод.По делото на първо място е приложено писмо с изх. № РДГ05-2085 от 02.03.2023 г., с което обжалваното НП, ведно с покана за доброволно изпълнение са били изпратени до жалб.Х. на неговия адрес.По делото е приложено заверено копие от пощенският плик, в който е отразено, че пратката не е потърсена от получателя.В следствие с писмо изх. № РДГ05-5466/08.06.2023 г. същите са били изпратени до РУ МВР Севлиево с жалб.Х. да бъде установен за връчване на наказателното постановление и поканата за доброволно изпълнение.Видно от приложеното заверено копие на разписка, обжалваното НП било връчено на жалб.Х. лично, срещу подпис, на 04.07.2023 г.От така изложеното, безспорно се установява, че НП е издадено на посочената в него дата, но е било връчено около четири месеца по-късно, тъй като жалб.Х. не е потърсил пратката, изпратена до него с обратна разписка, което е наложило това да бъде извършено чрез органите на МВР.

Твърди се на следващо място, че е налице основание за отмяна на обжалваното НП, тъй като в него не била посочена коя от хипотезите на чл.257, ал.1, т.2 от ЗГ е нарушена.

Съдът не споделя така изложеният довод.Отговорността на жалб.Х. е ангажирана, за това, че е извършил нарушение на разпоредбите на чл.9а от Наредба № 1 от 30.01.2012 год. за контрола и опазването на горските територии във вр. с т.11.7.1 от Заповед № ЗАП-1019/17.11.2021 г. на изп.директор ИАГ, тъй като е издал последващи превозни билети в нарушение на тези разпоредби.Правилно и законосъобразно, в случай, административно-наказващият орган / АНО / е определил санкционната норма за този вид нарушение, а именно тази по чл.257, ал.1, т.2 от ЗГ.Безспорно същата съдържа няколко хипотези, но конкретното непосочване на някоя от тях по никакъв начин не е нарушила правото на защита на наказаното лице, тъй като от описанието на нарушението, обстоятелствата, при които то е извършено и определената правна квалификация, може да се изведе извода, че в

случая АНО е счел, че е извършено нарушение, свързано с издаването на документ в нарушение на разпоредбите на чл.9а от Наредбата и т.11.7.1 от заповедта на изп.директор на ИАГ.

Твърди се на следващо място, че в НП не било посочено мястото на извършване на нарушението, което било задължителен реквизит съгласно чл.57 от ЗАНН.

Съдът не споделя така изложения довод.Както в АУАН, така и в издаденото въз основа на него НП, изрично е посочено, че мястото на нарушението е гр.Севлиево, като същото е конкретизирано и с Джи Пи Ес – координати.Посочена е и датата на извършване на нарушението, а именно 19.03.2022 г. – датата, на която са издадени последващите превозни билети в нарушение на законовите разпоредби..На следващо място, както в АУАН, така и в НП, нарушението е описано ясно, точно и разбираемо.В НП се съдържа подробно описание на нарушението, обстоятелствата, при които същото е извършено и установено, както и нарушените разпоредби на материалния закон.АНО е описал с нужната конкретика всички релевантни факти и обстоятелства, които обуславят съставомерността на нарушението, за което е санкциониран жалбоподателят.

Излага се също така довода, както в жалбата, така и в съдебно заседание, че заповедта на изп.директор на ИАГ представлява административен акт, същата не можела да бъде квалифицирана като подзаконов нормативен акт, съответно нарушаването ѝ не можело да доведе до административно-наказателна отговорност.

Съдът не споделя така изложеният довод.Съгласно посочените по-горе разпоредби на чл.9а от Наредбата и чл.257, ал.1, т.2 от ЗГ: наказва се с глоба от 300 до 5000 лв., ако не е предвидено по-тежко наказание, длъжностно лице или лице, упражняващо лесовъдска практика, което съгласува, одобри или издаде документ в нарушение на този закон, на подзаконовите актове по прилагането му или на одобрените горскостопански планове и програми. Лицата, издаващи или попълващи документи по Закона за горите или подзаконовата нормативна уредба, са длъжни да спазват реда и условията за тяхното получаване, попълване, водене, издаване, отчитане и съхранение, определени със заповедите за определяне на съответните образци.Съгласно § 37, ал.1 и ал.2 от ЗГ - Изпълнителният директор на Изпълнителната агенция по горите утвърждава със заповед образци на документи по закона, ако с нормативен акт не е предвиден друг ред.Образците се публикуват на интернет страницата на Изпълнителната агенция по горите.Със заповедта по ал.1 се определят и условията и редът за предоставяне и отчитане на документите, както и документите, които могат да бъдат подавани в електронен вид.В т. 11.7.1 се забранява издаването на последващ превозен билет за количество дървесина, което надвишава количествата дървесина по предходни превозни билети, въз основа на които се издава.В същият смисъл са: Решение № 123 от 21.07.2023 г. на РС - Габрово по а. н. д. № 292/2023 г.; Решение № 71 от 8.06.2023 г. на АдмС - Габрово по к. а. н. д. № 71/2023 г. и Решение № 59 от 6.04.2023 г. на АдмС - Габрово по к. а. н. д. № 52/2023 г.

В жалбата и в съдебно заседание обаче се излагат подробни доводи, въз основа на които се прави извода, че несъответствието в пространствени кубични метри на

количеството на дървесината, посочена в първичният превозен билет и последващите такива, се дължи на промяна в техният пространствен обем в следствие нарязването и нацепването им.

Съдът споделя напълно така изложените съображения досежно обстоятелството, че по-голямата част от несъответствието се дължи на промяна в пространствения обем след определени операции с дървесината. Същите се потвърждават и от показанията на свид.И.С.Т., като съдът намира за ненужно да преповтаря подробно тези доводи. Следва обаче на първо място да се отбележи, че в АУАН се сочи, че с последващите превозни билети са извозени 7,8 пространствени куб.м. дървесина и след като количеството по първичния превозен билет, въз основа на който са издадени последващите е 4,5 пр.куб.м. дърва за огрев, то надвишението е в размер на 3,3 простр.куб.м. дърва. За разлика от АУАН, в НП се сочи, че размерът на дървата за огрев, извозени с последващите превозни билети е 9,8 простр.куб.м., като същевременно отново се сочи, че този размер надвишава с 3,3 простр.куб.м. дърва този по първичния превозен билет. Очевидно в НП е допусната грешка, тъй като сбора от размера на дървесината от дървесен вид цер и благуи по четирите последващи превозни билета е в размер на 7,8 простр.куб.м. Вероятно тази грешка се дължи на обстоятелството, че с един от превозните билети е била извозена и дървесина от дървесен вид акация, която не е посочена в акта и НП, като същата е в размер на 2 простр.куб.м. дървесина. Съдът намира, че коректното изчисляване на общия размер на извозената дървесина е отразено в АУАН, но тъй като размерът, надвишаващ този по първичния превозен билет и в двата акта е коректно посочен, то не може да се приеме, че това обстоятелство е довело до ограничаване правото на защита на жалб.Х.. На следващо място следва да се отчете факта, че съгласно разпоредбата на чл.14в, ал.1 от Наредба № 1/2012 г. количеството транспортирана дървесина се измерва и вписва в превозния билет в плътен и/или пространствен кубически метър. В процесният случай жалб.Х. е вписал в превозните билети количеството дървесина както в плътни куб.метри, така и в пространствени куб.метри. От приложения по делото първичен превозен билет се установява, че количеството дървесина от дървесен вид цер и бор, измерено и вписано в куб.метри е 2,25 плътни куб.метра. От приложения по делото последващи превозни билети се установява, че сборът от количеството дървесина в плътни куб.метри е 2,43. Тоест в случая е налице минимално надвишение на количеството дървесина от това в първичния превозен билет, равняващо се на 0,18 плътни куб. метра. Това обстоятелство от една страна е в потвърждение на довода, че след нарязването и нацепването на дървесината техният пространствен обем се променя. От друга страна обаче този факт сочи на действително надвишение на количеството дървесина по последващите превозни билети спрямо първичния такъв, а не както се твърди в жалбата и съдебно заседание, че тези количества, измерени в плътни куб.метри били едни и същи.

От събраните по делото писмени и гласни доказателства се установява безспорно и по категоричен начин осъществяването на вмененото във вина административно нарушение от Ц. И. Х..

Според настоящият съдебен състав обаче формално са налице обективните признаци от състава на нарушението, за което е ангажирана отговорността на жалбоподателя. Видно от посочените по-горе норми, частния лесовъд има задължение да посочва верни и точни данни, което в случая не е било извършено. Действително, става въпрос за едно математическо несъответствие, при което количеството дърва за горене в последващите превозни билети надвишава количеството дърва за горене по първоначалния /първичен/ превозен билет. Само по себе си това е достатъчно за обуславяне на обективния елемент от състава на нарушението. Установените обстоятелства позволяват да се приеме за установен и субективния елемент, доколкото в качеството си на частен лесовъд жалбоподателят е запознат със задълженията си за точно и вярно попълване на данните. Съдът, обаче не споделя доводите на АНО, изключващи приложението на чл. 28 от ЗАНН. Касае се за минимално надвишение в количеството на дървесината, което не води до съществено засягане на обществените отношения, свързани с опазването и стопанисването на горските територии. Несъответствието е незначително - 0,18 плътни куб. метра дърва за горене. С оглед събраните по делото доказателства, в които няма данни за други нарушения, не може да се приеме, че жалбоподателят се отличава с по-висока степен на обществена опасност като деец. С аналогични доводи РП Габрово е отказала да образува наказателно производство за извършено документно престъпление. Превантивният контрол, който цели АНО, би могъл да се осъществи и по реда на чл. 28 от ЗАНН, като на нарушителя се отправи писмено предупреждение, че при извършване на друго административно нарушение от същия вид, представляващо маловажен случай, в едногодишен срок от влизане в сила на предупреждението, ще му бъде наложено административно наказание.

В същия смисъл са Решение № 59 от 6.04.2023 г. на АдмС - Габрово по к. а. н. д. № 52/2023 г. и Решение № 160 от 13.12.2022 г. на РС - Габрово по а. н. д. № 557/2022 г.

По тези съображения съдът намира, че обжалваното наказателно постановление следва да бъде отменено като незаконосъобразно.

От страна на процесуалния представител на жалбоподателя към съда се отправя искане в полза на доверителят му да бъдат присъдени направените по делото разноски за адвокатско възнаграждение. Съгласно нормата на чл. 63д от ЗАНН, в производствата пред районния и административния съд, както и в касационното производство страните имат право на присъждане на разноски по реда на АПК. Препратката е изрична и касае именно въпроса, свързан с присъждането на разноските в процеса. Т.е. този ред се прилага и от РС, и от Адм. съд, действащи като въззивна и, съответно, като касационна инстанция. А при липса на конкретно уреждане на въпроса за определяне на размера, вкл. възможността за пропорционално присъждане на разноски, на основание чл. 144 от АПК са приложими правилата на ГПК, а не на НПК. С оглед гореизложеното се налага изводът, че по отношение на въпроса, свързан с присъждането на разноски, административнонаказателното производство следва логиката и нормите на АПК, респективно – ГПК, по силата на препращащите норми на чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН и чл. 144 от АПК. Според ал. 2 на чл. 63д от ЗАНН ако заплатеното от страната възнаграждение за адвокат е прекомерно съобразно

действителната правна и фактическа сложност на делото, съдът може по искане на насрещната страна да присъди по-нисък размер на разноските в тази им част, но не по-малко от минимално определения размер съобразно чл.36 от Закона за адвокатурата. В случая, в съдебно заседание, от страна на процесуалния представител на АНО се прави възражение за прекомерност на претендирания адвокатски хонорар. В случая се претендира възнаграждение в размер на 400.00 лв. Съгласно чл.18, ал.2 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения ако административното наказание е под формата на глоба, имуществена санкция и/или е наложено имуществено обезщетение, възнаграждението се определя по реда на чл.7, ал.2 върху стойността на всяка наложена глоба, санкция и/или обезщетение. Съгласно чл.7, ал.2, т.1 от Наредбата за процесуално представителство, защита и съдействие по дела с определен интерес възнагражденията при интерес до 1000 лв. са 400 лв. В случая е наложена глоба, която е в размер на 300.00 лв., поради което възнаграждение в размер на 400.00 лв. е съответно на посочената по-горе разпоредба. Ето защо възражението за прекомерност е неоснователно. Предвид изхода на делото, в полза на жалбоподателя следва да бъдат присъдени направени по делото разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 400,00 лева.

Водим от гореизложеното и на осн. чл.63, ал.1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 2210500470 от 02.03.2023 г. на Зам.директор на Регионална дирекция по горите – Велико Търново, с което на Ц. И. Х., с ЕГН *****, лесовъд на частна практика, за извършено нарушение по чл.9а от Наредба № 1 от 30.01.2012 год. за контрола и опазването на горските територии във вр. с т.11.7.1 от Заповед № ЗАП-1019/17.11.2021 г. на изп.директор ИАГ и на основание чл.257, ал.1, т.1 от ЗГ е наложено административно наказание глоба в размер на 300.00 (Триста) лева, като НЕЗАКОНОСЪОБРАЗНО.

ОСЪЖДА Регионална дирекция по горите В.Търново да заплати на Ц. И. Х., с ЕГН *****, направените по делото разноски за адвокатско възнаграждение в размер на сумата от 400,00 /Четиристотин/ лева.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд гр.Габрово в 14-дневен срок от съобщението до страните, че е изготвено.

Съдия при Районен съд – Севлиево: _____